

er det ikke bedre, som Ordspørgsmanden siger, at have een Fugl i Haanden end ti i Lufsten? er det især ikke bedre i en Forsamling, hvor Majoritetten er saa usikker og vaklende, som vi see, den her er? Jeg troer ikke, der er nogen af os her, der kan tillægge sig nogen saadan Indslydelse i denne Forsamling, at han med Sikkerhed kan sige: imorgen eller om 5 Minutter vil denne Forsamling komme til den Beslutning (Hør!). Vi have med Hensyn til det, som her foreligger, en Slags Beslutning, vi have en Slags Bane, og Banens Magt er stor; lader os ikke rive os ud af den Indslydelse, som Banens Magt ved denne Leilighed har; lad os votere saa at sige blindt hvad der ligger for, lader os gribe dette og derved være sikre paa at gribe Noget.

Den anden Række af Forslag gaaer løs paa at nedsætte Gagen. Jeg har lykkeligtvis i dette Dieblik faaet et Remedium derimod, det er et Forslag, som paa det andet Sted gaaer ud paa at forhøje den, og vi maa lægge Mærke til, at denne Sag har bevæget sig saaledes hele Tiden. Der har i Udvalget fra det første Dieblik, Udvalget i forrige Aar kom sammen denne Sag angaaende, været forskellige Meninger, en, som meente, at Betalingen var for høj, og som havde forskellige virkelige ganske gode Grunde til at gøre den Paa-stand, og en anden, som i Revisorforretningerne saae en saa ophøiet Stilling, at man næsten betragtede den som den højeste i Staten næstefter Kongens og derfor ikke kunde saae den høit nok betalt. Imellem disse 2 Betragtningssmaader fik vi indklemmt for den første Gang — thi det maa man lægge Mærke til, det er under den Erkjendelse, at det kun er den første Gang — en Sum af 2000 Rbd. Man overfører nu denne Sum af 2000 Rbd. paa eet Aars Arbejde og siger: det er Meget for eet Aars Arbejde, hvor man dog ikke kan troe, at de Mænd kunne være fuldt beskæftigede; men jeg troer ikke, at der har været noget Medlem i Udvalget — idetmindste har jeg ikke været blandt deres Tal — der har troet, at det første Revisorat vilde være istand til at fuldføre sine Forretninger i eet Aar. Man vil sige os: ja, men saa kommer Revisionen os jo ikke til Nytte, thi naar vi skulle

vente saameget længere inden vi faae den, saa bliver den jo idelig udført; men herved maa jeg gjøre opmærksom paa, at man neppe endnu nogetsteds har seet et Arbejde af denne Art, hvis Form ikke er bekendt, hvor de vedkommende Mænd først skulle skaffe sig et Jodfæste og daglig saa at sige, bestemme de Regler, hvor-efter de skulle handle, forend de kunne komme til at handle, et Arbejde, som paa engang skulde føre til en Erkjendelse af en bestemt foreliggende Sag og udvikle Regler for Fremtiden, endt i den Tid, som man siden antog for at være tilstrækkelig. Naar vi altsaa tage under Overveelse, for det Første, at der sandsynligtvis behøves mere end et Aars Arbejde, for det Andet, at Arbejdet ikke er nogen af de Personer, der skulle give sig af med det, saaledes bekendt, at de kunne overse det, og for det Tredie, at vi kræve, at de skulle arbejde, ikke alene for den Løn de faae, men ogsaa med en særdeles Nidhærdighed og en Udholdenhed og Mod til at overvinde den Modstand, som de maaskee fra forskellige Sider kunne møde, saa kunde det vel synes, at denne Bevilling, som en Prøve for den første Gang ikke var for høj. For at min Udtalelse i saa Henseende maaskee kan vinde mere Indgang, vil jeg gjøre opmærksom paa, at jeg for min Part troer, at naar Revisoratet den første Gang har fuldført sit Gjern, saa kunde det maaskee blive muligt at lønne det samme Arbejde ringere næste Gang; men uagtet jeg har denne Anskuelse, saa har jeg ligesaa vist den, at det for den første Gang, i Forhold til, hvorledes Arbejdet af lignende Art betales, ikke er nogen høj Betaling. — Skulde disse Betragtninger kunne lede de ærede Forslagsstillere til at tage deres Forslag tilbage, saa vilde det upaatvivlelig være det Unseligste, men skulde dette ikke kunne naaes, saa vilde det glæde mig, om det kunde bidrage til, at Majoritetten i Thinget voterede imod dem.

Wilken: Ja, dersom jeg sagde, at jeg sølte mig videre taknemmelig for de Oplysninger, jeg fik af den ærede Ordspørgsmand, saa vilde jeg rigtignok opoffre Sandheden paa Høflighedens Beføstning; jeg maa vel sagtens tilskrive det ganske underlige Svar, jeg fik, den Omstændighed, at den ærede Ordspørgsmand, som